

7 UNITAT DE VIDA (coherència)

La Confirmació imprimeix en l'ànima una marca espiritual inesborrable, que és el signe que Jesucrist ha marcat un cristià amb el segell del seu Esperit i l'ha revestit amb la força que ve de dalt perquè sigui el seu testimoni. (Catecisme de l'Església Catòlica, 1304)

.. Textos de la Sagrada Escripura:

. “Cap criat no pot servir dos senyors; perquè, o estimarà l'un i no l'altre, o bé farà cas de l'un i no de l'altre. No podeu servir Déu i el diner” (Lc 16, 13).

. “Enn tot ens recomanem a nosaltres mateixos com a ministres de Déu, amb molts sofriments, tribulacions, necessitats, angoixes, cops, presons, disturbis, fatigues, vetlles, dejunis, puresa, ciència, longanimitat, benignitat, per l'abundància de l'Esperit Sant, per la caritat no fingida” (2 Cor 6, 4).

- Portem parlant de molts temes -oració, amor, pobresa...-. Jo no sé si seré capaç de tot. Tan difícil és ser un cristià de veritat?

Estiguis on estiguis, i estiguis amb qui estiguis -i facis el que facis-, tu ets fill de Déu, cristià, i el teu Pare Déu et veu en tot moment. Sovint, aquesta veritat tan senzilla i tan fonamental, se'ns oblida.

Per a moltes persones - potser tu ets un d'ells- ser cristià és complir amb una llista d'obligacions: anar a Missa els diumenges, o resar alguna oració abans de ficar-se al llit. Han “reduït” la seva relació amb Déu a uns pocs moments aïllats, que no tenen res a veure amb la seva vida real: l'estudi, els amics, l'esport i les diversions, la família, la música, els idiomes...

- Però per trobar Déu he d'anar a l'Església, no?

Sí, però Déu també ens espera a classe, en el menjador, en el camp d'esport, en el pati, durant el sopar... Tot pot ser ocasió de “diàleg” amb Déu: “Jesús, t'ofereixo aquesta classe d'anglès..., ajuda'm a somriure a casa, encara que estigui cansat..., intentaré no empipar-me en el futbol, però vull guanyar..., apago la tele, perquè aquest programa no em fa cap bé...”.

- Ja entenc... no es tracta de “fer coses” sino de “sentir-se estimat per Déu”

Això mateix. És molt important -i molt bonic- “descobrir” que a Déu li interessa tota la teva vida. No hi ha res de la teva existència que quedi al marge de la teva vocació de fill de Déu. Tot té a veure amb la teva santedat.

Aleshores la teva relació amb Déu no queda reduïda a una sèrie d'actes aïllats, sino que procuraràs fer-ho tot “per amor a Déu”: “Jesús, això ho faig per Tu, encara que no em vingui de gust” i miraràs de posar-hi el cor, tenint cura dels detalls. Voldràs complir la voluntat de Déu sempre. Que et puguin preguntar en qualsevol moment què fas? I que puguis contestar: “el que, en consciència, penso que Déu vol de mi en aquest moment”.

- I què hi té a veure tot això amb el tema de la xerrada?

Doncs que no pots tenir una “doble vida”: la teva vida de relació amb Déu -anar a Missa, resar...- per un costat i la teva vida real -l'estudi, els amics- per l'altra. Digues-li al Senyor que t'ajudi a ser “coherent” amb la teva condició de cristià, també els caps de setmana, en veure la televisió o en navegar per internet. Que t'ajudi a “no desconnectar” mai de Déu.

Que no siguis l'home de les “set cares”, dels compartiments estancs. De vegades, la imatge que tenen de nosaltres els nostres pares, els professors o els amics no coincideix en res... I això és una mica curiós.

- Clar... Perquè en determinats ambients no pots anar “de cristià”, sino se te'n riuen...

Tenir unitat de vida és viure amb “naturalitat” la nostra condició de cristians. No tinguis por que els teus amics sàpiguen que intentes estimar Déu, portar una vida neta, estudiar amb serietat, fer oració... No ho amaguis: és la millor manera d'ajudar-los, amb el teu bon exemple.

Demana a la Mare de Déu que et doni un sa “complexe de superioritat”. Si ho penses, és absurd que t'avergonyeixis de fer coses bones. I Jesús vol que siguis “sal” i “llum”. No n'hi ha prou amb estimar Déu tot sol, a nivell privat. Déu compta amb tu per a millorar el món.

.. Examen sobre unitat o coherència de vida:

- . Els teus amics saben que ets cristià i que lluites per ser un bon fill de Déu i de l'Església catòlica?
- . Assisteixes a algun mitjà de formació que t'ajudi a “pensar” en cristià, buscant sempre la veritat?
- . El teu cor està ple d'amor de Déu o en el fons et dóna pena no poder fer el mal “perquè és pecat”?
- . Estàs convençut que el camí del bé és el camí de la felicitat?
- . Has decidit treure de la teva vida tot el que t'aparta de Déu: un programa de televisió, amistats o ambients inconvenients...?
- . T'enrecordes de Déu durant el dia: classes, pati, esport, sopar...?
- . Vols, de debò, ser sant?